

# Kapitola 1

*Londýn, červenec 1892*

Henry Cavanaugh toužil po pěkně uspořádaném životě. Jako vévoda z Torquilu měl mnoho povinností a ty by se snáze zvládaly, kdyby byl jeho soukromý život uspořádaný a předvídatelný. Naneštěstí měl Henry dvě neprovdané sestry, nemajetného mladšího bratra a beznadějně líného švagra. Měl také párek synovců, kteří velice rádi zaháněli chůvy na útěk, a matku s uměleckými sklony. Pěkně uspořádaný život vždycky působil zcela nedosažitelně. Henry nad touto skutečností truchlil den co den.

Dnešek nebyl výjimkou.

„Jamie, no tak,“ zamračil se na manžela své zesnulé sestry Patricie, když do místnosti vběhla dvojčata, synové dotyčného, a halekala přitom jako divoši. „Žádám příliš, když chci mít u snídaně trochu klidu a ticha?“

„Zjevně jde konkrétně o dnešní ráno,“ ozvala se jeho sestra Sarah, zakrývající si uši rukama.

Jamie pokrčil rameny a sáhl po marmeládě, podle všeho neměl chuť bránit svým synům, kteří proběhli za jeho židlí kolem čela jídelního stolu. „Chůva Smithová odešla. Odplížila se dnes ráno před úsvitem i se svými věcmi, zanechala po sobě jen dopis. Co má ovdovělý otec za takových okolností dělat?“

„Chůva nechůva,“ zvýšil Henry hlas, aby byl přes ten kravál slyšet, „za své děti neseš odpovědnost ty a není to, řekl bych, nijak zvlášť těžký úkol.“

„Říká bezdětný,“ opáčil Jamie a mazal si přitom toast marmeládou. „Počkej, až budeš mít v dětských pokojích vlastní syny,“ dodal a máchl nožem směrem k Henrymu. „To budeš zpívat jinou písničku.“

„O tom pochybuju.“

Naproti němu přes stůl se zasmál jeho bratr David. „A tvá vévodkyně, až ji najdeš?“ zeptal se. „Co jestli bude taky těžko zvládnutelná?“

„To mi starost nedělá. Až se ožením, můžeš si být jistý, že si vyberu ženu, jejíž názory budou v souladu s mými. Zvlášť pokud půjde o výchovu našich dětí.“

„No, to si myslíš. Ale jak bude po líbáncích, zjistíš, že tvoje představy souladu byly pouhá iluze. Já po šesti letech manželství takřka nedostanu z Carlotty přívětivé slovo.“

Henry by byl mohl podotknout, že jen velmi málo lidí dostane z Carlotty přívětivé slovo, ale v té chvíli Colin vykřikl, sebral z příborníku dva toasty a mrštil jedním po svém dvojčeti Owenovi. Henry usoudil, že nezvládne-li chlapce Jamie, bude to muset udělat za něj.

„Tak dost, pánové,“ vstal a z jeho hlasu zněla veškerá autorita vévody, která překonala i klukovský temperament dvojčat. „Coline, Owene, okamžitě přestaňte běhat po jídelně.“